

sales interjeras su atverta siena

Gražiausias paveikslas - metų laikų paveikslas

Paveldas

Architekto Albinio Čepio projektuotas parodų paviljonas ir vasaros skaičiukla yra svarbūs Palangos identiteto ženklai. Šie pastatai yra saviti ir diskretiški rekreacinių architektūros pavyzdžiai.

Kitas paveldo objektas yra urbanistinė centro struktūra „vilos parke“.

Gamtinė aplinka

Charakteringas sklypo bruožas- Tiškevičių rūmų parkas čia aiškiai suslieja su Miesto parku tiek emociskai, tiek funkciškai.

Urbanistinė projekto idėja

Sklypas nekeičiamas išskyrus tą vietą, kur statoma sale. Nauja salė drauge su esamu paviljonu išreiškia emocinį balansą. Balansas, ramybę - svarbūs rekreacinių architektūros bruožai. Du greta stovinčius pastatus jungia bendros proporcijos.

Sale atitraukta nuo paviljono per aiškų atstumą, tarsi viena iš Palangos parke laisvai stovinčių vilų. Antrinė salės prasmė - žibintas parke. Pusiau skaidri fasadų struktūra kuria prietemoje šviečiančio daiko vaizdą, kuris palengva kinta.

Esamas paviljonas

Siekame autentiškai išsaugoti ar atkurti esmines pastato savybes, kurias apibūdiname taip: atsitraukimas nuo gatvėi, uždaras stačiakampis planas, viadas kiemas, vienaukštis ažūrinės siluetas ir medžiaga.

Paviljono erdvės ir kiemas puikiai tinkai kai kurioms konkurso programo numatytomis funkcijoms, visos skirtinės funkcijos turi nepriklausomus iėjimus, tačiau gali būti lengvai apjungtos.

Irenčiamos pažangios inžinerinės sistemos, leidžiančios naudoti pastatą žiemą.

Universalis salė

Architektūriniame prasme ši nauja salė kartu su esamu paviljonu kuria asimetriškos pusiausvyros jausmą: atvira-uždara, žema-aukšta. Šiuos du greta stovinčius tūrius jungia interjero medžiaga.

Lankytøjų emociskai veliai tokia kintančią erdvinę seką: pievelė prie gatvės- paviljono broma - kiemas - skaidrus vestibiulis - laiptai žemyn - plati fojė - salės erdvė. Čia erdvės tekėjimas nesustoja - transformuojama šiaurinė salės sienu atveria pulkų Palango parko vaizdą, kurio intensyvumas kontroliuojamas specialaus audinio pagalba. Salės interjero proporcija panaši į Musikvereinsaal (Austrija, Viena, 1870, architektas Theophil von Hansen) proporciją.

Salės tūris optimalus idealiai jos akustikai: $10m^3$ žiūrovui, šiandien retai pasiekiamas rodiklis.

Aukščiausiai i rangos standartai užtikrina jos universalų panaudojimą (teleskopinė tribūna, pneumatinė scena, vertėjų , garso ir šviesos operatorių kabinos, padetų keičiančios perforuotos akustinės plokštės, pakeliamas pertvara tarp fojė ir salės, užuolaida, tarpiniai mažesni ekrainai). Šios priemonės leidžia tokias apytikslės transformacijas: $675m^2$ erdvė viename lygyje, 680 kėdžių viename lygyje, 450 žmonių amfiteatre, 240 vietų sumažintas amfiteatro variantas. Paviljone projektuojame tris 50 vietų salės, transformuojamas į šešias 25 vietų salės. Meno galerija taip pat gali naudoti šias nedideles užtamsinamas greta esančias salės.

Projektuojame dvislukošnį naujos salės fasadą. Šis sprendimas leidžia užtikrinti reikiamą salės mikroklimatą - apsauga nuo garso, perkaitimo ir šilumos nuostolių. Išorės apvalkalui numatomė panaudoti stiklo profilių ar panašiai pusiau skaidrių fasadinę sistemą.

Svarbiausi pastato rodikliai:
Bendras komplekso plotas: $3289m^2$
Tūris: $14\ 949m^3$

